REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare *nr. 30.*
Scrisori nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele
BIROURI de ANUNŢURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. În Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREŢUL INSERŢIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banî pentru o publicare. — Publicărî mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şése luni 12 cor., pe trei lunî 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectorî.
Abonamentul pentru Braşov
Administraţiunea, Piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe şése lunî 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunî 12 c., pe trei lunî 6 coróne. — Un esemplar 10 banî. — Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 140. Braşov, Joi 27 Iunie (10 Iulie). 1902.

Declinul şi desastrul.

Ultimul period al campaniei memorandiste.

VII.

Voim se înşirăm adî pe scurt faptele petrecute dela încheierea procesului memorandului până în momentul, când membrii condamnaţî ai comitetului au fost escortaţî în închisóre de poliţiştî şi de gendarmî.

După cele ce le-am desfăşurat în articolii premergětorî, va înţelege fie-care de ce în aceste douě lunî, cele mai critice în viéţa partidului nostru naţional, s'au petrecut tóte aşa cum s'au petrecut, şi nu altfel.

Am vorbit deja despre consfătuirea intimă, ce a convocat'o preşedintele comitetului douě sěptěmânî după proces. In acéstă consfătuire s'a cerut cât mai grabnica conchiemare a conferenţei generale a partidului. A treia parte dintre membrii comitetului séu n'au fost traşî în judecată, séu au fost achitaţî. Décă dér erau împiedecaţî cei condamnaţî şi puşî deja sub supraveghiere poliţienéscă, puteau ceilalţî sě convóce de urgenţă conferenţa, care avea sě alégă un nou comitet séu sě întregéscă pe cel vechiŭ. Până nu sosise sentinţa dela Curiă puteau chiar membrii condamnaţî sě întreprindă acest pas, ce era reclamat cu necesitate de interesele partidului.

Cei ce fusese chemaţî la sfat nu puteau sě ia iniţiativa, ci comitetul, urmând avisului lor, avea sě stabiléscă terminul întrunirei marei conferenţe.

S'a mai prevědut în acea consfătuire şi casul vrunei měsurî estraordinare luate de către puterea publică în detrimentul organisaţiunei nóstre de partid. Pentru acest cas s'a hotărît ca preşedintele comitetului sě conchieme fără cea mai mică întârdiere o nouă şi mai mare consfătuire confidenţială a bărbaţilor de frunte din sînul partidului, care sě aviseze la mijlócele de apěrare.

N'a trecut o sěptěmână şi étă că eventualitatea prevědută s'a împlinit. Cu data de 20 Iunie 1894 fişpanul comitatului Sibiiu a comunicat „onorabilului presidiu al conducětorilor partidului naţional român“, că ministrul de interne, prin ordinul presidenţial Nr. 321 dela 16 Iunie „a interdis funcţionarea Reuniunei ce esistă sub titlul de partid naţional român“, până-ce conducětorii partidului vor face „statute“, cerênd şi dobêndind aprobarea lor dela ministeriu. Tot de-odată i-s'a dat de scire presidentului, că comitetul partidului sě-şî întrerupă orî şi ce activitate, find-că la din contră se vor lua contra lui cele mai severe měsurî „legale“.

Sosise aşa-dér momentul fatal, care pretindea cele mai grabnice měsurî de apěrare.

Ce s'a întâmplat?

Diarele nóstre aflând de atentat au dat alarmă. Intr'aceea toţî cei ce aveau cunoscinţă despre cele discutate în consfătuirea din Sibiiu aşteptau sě priméscă în fie-care óră avisul de-a fi chemaţî din nou la o consultare. Au aşteptat însě dî de dî fără ca comitetul sě ia nicî o měsură fie pentru o nouă consfătuire confidenţială, fie pentru întrunirea conferenţei partidului.

Trecură astfel aprópe şese sěptěmânî până ce într'o bună diminéţă lumea românéscă fu alarmată de scirea, că presidentul comitetului a fost deţinut de poliţiştî şi gendarmî şi a fost în aceeaşî dî escortat la Clujiŭ. In acelaşî timp fură deţinuţî şi transportaţî în închisóre şi ceilalţî membri condamnaţî ai comitetului.

Prin acest act al forţei publice membrii condamnaţî ai comitetului au fost puşî în imposibilitate de a mai comunica cu lumea din afară şi de a mai lua orî-ce měsură în interesul partidului. Consultare nu s'a ţinut, concentrarea dorită nu s'a făcut, conferenţa partidului n'a fost conchemată ca sě rěspundă la ordinul ministrului, care, declarând partidul nostru de-o simplă reuniune a încercat cu obiceiul sěu de fost inginer sě ciunteze viaţa lui, ca şi când ar fi ciuntat un plan de construcţiune.

Un lucru totuşî au făcut membrii condamnaţî ai comitetului în tótă tăcerea înainte de a fi duşî în închisóre. Au ţinut adecă ei între ei şi cu bărbaţii lor speciali de încredere, pe la mijlocul lui Iulie 1894 o consultare, în care, se dice, şi-a desemnat fie-care câte-un ajutor séu locţiitor în absenţă.

Din aceştî locţiitorî provisoricî s'a format apoi tovărěşia specială a pretinşilor moştenitorî ai comitetului întemniţat.

Se mai dice, că la acea consultare comitetul cu ai sěi ar fi hotărît, ca conferenţa partidului sě fie conchemată de către mandatarii sěi vremelnicî la finea lui Septemvrie 1894.

Au încununat din nou mormêntul lui Iancu!

Acesta este strigătul de alarmă ce'l dau foile şoviniste, cele din provincie mai tare şi mai prelung, ér cele din Budapesta mai înfundat şi mai pe scurt, de frică sě nu dea de veste şi lumea cea mare, că în nefericita Transilvanie din fericita Ungarie nu este permis a încorona morminte fără scirea şi învoirea stăpânirei.

Mare supărare pe ei, că mormêntul lui Iancu a fost din nou împodobit cu semnul pietăţii, al credinţei şi al culturei inimei! Lucru de tot straniu!

S'ar crede, că cei ce mai au sentimente de aceste nobile, ar trebui sě fie stimaţî şi preţuiţî pentru ele, nu însě huliţî şi urgisiţî! Ii dore mult pe şoviniştî de cinstea ce se face eroului libertăţii nóstre naţionale romane, find-că urěsc acéstă libertate.

Marea supěrare ce li-o causéză faptul, că cununa, destinată a da espresiune simţului de pietate al tinerimei unui întreg popor a fost dusă érăşî la destinaţia ei, după ce patimile intoleranţei au tîrît'o pe la cele judecătorii şi după-ce s'au convins şi judecătorii, că locul ei nu este în camera corpurilor de delicte, din care causă au şi înapoiat'o, n'are nicî un temeiŭ.

Ce era sě facă cu acea cunună aceia, cărora li-s'a înapoiat, décă nu sě încunune din nou mormêntul scump, pe care a'l împodobi fu destinată dela început? Puteau ei óre sě suprime un semn de pietate cu privire la care prin judecată chiar s'a enunţat, că nu este cuviincios, drept şi permis sě fie suprimat?

Şi-au făcut decî numai datoria.

Alarma de mai sus nu ne póte surprinde aşa-dér. Décă diarul unguresc din Deva, căruia i-a plăcut a parada cu misiunea culturală maghiară, când cu visita escursioniştilor din Bucurescî, vine acum şi strigă, că s'ar fi făcut o demonstraţiune la mormêntul „duşmanului naţiunii maghiare“ (??) — acésta nu póte sě escite, decât un surîs de compătimire a fie-cărui om cu creerii echilibraţî.

Şi décă fóia şovinistă „Arad és Vidéke“ din Arad accentuéză la rêndul ei cu amărăciune, că d-l *Hossu Longin* însoţit de d-nii *Novacovicî* şi I. *Pop* a dus cununa la Ţebea şi a depus'o érăşî pe mormêntul marelui luptător naţional, care dórme somnul de vecî sub gorunul lui Horia, pentru ca, cum a dis, „*sě triumfeze dreptatea*“, — cine póte fi surprins de acésta? Cine în deosebî se va mai minuna de atâta sělbă-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

O óră de repaus.

Intrând în discuţie cu un prietin al meu despre tema: prin ce se recreează mai mult omul care lucréză cu mintea şi care prin minte se obosesce, am ajuns—conform spiritului timpului—în controversă. El susţinea când una, când alta, eu am susţinut şi susţin, că numai prin cetire se recreează mai bine şi mai cu tignélă mintea obosită, se cere însě ca lectura, care ţi-o alegî spre recreare, sě nu fie grea, ci uşóră, adecă bětrână, învechită chiar, căcî, Dómne, cât de bine şi frumos au scris bětrânii noştri!

Şi nu ne-am putut împăca. Am rěmas însě tot prieteni bunî, chiar amicî, pre cum sunt toţî prietenii şi amicii din diua de adî: nu primesc unii dela alţii nicî capacitărî, nicî învěţăturî, nicî esperienţe, décă capacitarea, învěţătura séu esperienţa unuia pretinde dela celălalt o abnegaţiune cât de mică, séu chiar numai suprimarea unui capriţiu momentan.

Ne-am despărţit decî în dragoste şi pe lângă cele mai călduróse strîngerî de mânî, el plecând, eu rěmânênd acasă singur singurel, şi fără nicî o jale, fără nicî un suspin în peptul meu.

Ei, — gândiam în singurătatea mea,— acum ce sě cetesc?

Caut între opurile bibliotecei mele şi aflu un jurnal vechiŭ, tipărit cu litere cirile. Titula lui e: „*Fóie pentru minte, inimă şi literatură*“, Nr. dela 26 Martie 1839.

Şi ce sě věd?

Fie-care pagină, fie-care articol din ea, este delicios. Am aflat între altele o vechiă „predicere de vreme“, care sună: „Când măgarul se frécă tare şi scutură din cap, atuncî aşteptă néuă (zăpadă)“.

Se nimeresce şi adî dicerea vechiă!

Resfoind mai departe am aflat şi o poesie, care, la părere, persifléză pe măgariul din „predicerea vremei“, şi se potrivesce fórte mult şi în timpul nostru. Mai că m'aşî încerca sě o dedic politicei lumene de adî, însě nu o fac, căcî nu voesc a obosi cu alusiunî politice pe onor. cetitorî, carî de sigur vor căuta recreare mentală în acest foileton.

Mě mărginesc decî a o retipări întocmai, în ce privesce cuvintele şi ritmul poesiei, numai literile ei cirilice le scriu cu litere latine. Étă-o:

„*Moldova la an. 1821*“.*)

S'au întors maşina lumii, s'au întors cu capu'n jos.
Şi merg tóte dinpotrivă, anapoda şi pe dos.
Sórele d'acum rěsare diminéţa la apus
Şi apune despre séră, către rěsărit în sus.
Apele schimbându-şî cursul dau sě'ntórcă înapoi.
Ca sě bată fără milă cu isvórele rěsboiu;
S'au smintit, se vede, firea lucrurilor, ce la cale,
Aflându-se din vecie, urma pravilelor sale.
Ş'au schimbat, se vede, şi *limbile, graiul lor;*
Că tot una va sě dică, de mě sui séu mě pogor.
Tóte păn'acuma câte se părea cu nepuţinţă,
Eşind astădi la ivală, vor puté avé credinţă;
Vreme multă n'a sě trécă, ş'a ara plugul pe mare,
La uscat corăbierii no s'or teme de 'necare:
Ce-a sě dică atuncî pescariul, când în ape curgětóre
Iî va prinde mreja vulturî şi dihănii sburătóre;
Ce-a sě dică vînătoriul, când în loc de turturele
Ne vědênd nicî câmp, nicî codru, va puşca zodii şi stele?
Nătăraule, ce umbli pe a cerului faţadă,
Dişu-mi-au erî nópte luna, tiflindu'o la proměnadă,
Suma vécurilor scrise pentru tine 'n acest loc,
S'au deşirat de pe crugul sórelui cel plin de foc.
Ér de eştî vreo comită*) rětăcită dintre stele,
Şi umblî fără de noimă, eşită din rîndurele

*) „Poesii dintr'ale rěposatului prof. şi par. V. Fabian“.

* Cometă.

tĕcie a simţului uman, când va mai ceti următórele rêndurĭ cu carĭ fóia maghiară aradană îşĭ încheie plângerea asupra acelui fapt pretins „nepatriotic“:

„...Dér *dreptatea mândriei rassei nóstre*, când va triumfa? Când va cădé *mânia naţională* pe capul vêndĕtorilor?... *Cununa este încă tot acolo*, (pe mormêntul lui Iancu). Gendarmeria, fără a fi provocată în scris, *nu cutézá a-o* depărta de acolo, ér adminrstraţia comitatensă *nu scie ce sĕ facă!!! Prusianii însĕ, ḑéu, sciŭ ce sĕ facă* în astfel de casurĭ!...“

Care sĕ fie acea „dreptate a mândriei rassei“ la care apelézá fóia maghiară? Despotismul de rassă?

Pe şoviniştĭ îi dóre, că nicĭ sub regimul acelei „dreptăţĭ“ nu se pot cu totul desconsidera legile umanităţii, după carĭ se dirige lumea civilisată. Ce sĕ le facem? Pe noi încă multe ne dor din cele ce fac ei fără cale, fără drept şi fără sĕ fie controlaţĭ nicĭ de gendarmĭ, nicĭ de administraţie, nicĭ de alt-cineva.

Crisa pactului. „Atkotmany“ publică următórea informaţiune, ce ḑice, că o primesce din cercurĭ fórte bine orientate:

„E lucru notoric, că ministru-president austriac *Koerber* a încunosciinţat pe guvernul unguresc, că are de gând a abḑice unele din convenţiile comerciale cu strĕinătatea. Guvernul unguresc stărue hotărît pentru *teritorul vamal independent*, şi cu tóte că ministru-president Coloman Szell ar mai concede ceva, ceilalţĭ miniştri însĕ sunt implacabilĭ. Din causa acésta s'a ţinut consiliul de miniştri dela 1 Iulie în Viena presidat de Majestatea Sa. Acest consiliu a durat cincĭ óre întregĭ şi la urmă — fiind-că Koerber şi Szell nicĭ-decât n'au putut sĕ se înţelégă — Majestatea Sa *a prelungit prin cuvêntul sĕu regal convenţiile comerciale pe timp de un an* şi depărtându-se trist, a ḑis: *„Cu mare regret trebue sĕ esperiez, că zadarnic am domnit“*...

„Alkotmany“ se ocupă la loc de frunte cu afacerea pactului ḑicênd, că e fórte probabil, ca după un an sĕ se înfiinţeze teritorul vamal independent în ambele state dualiste.

Wlasics către autorităţile superióre bisericescĭ.

(Maghiarisarea şcólelor poporale.)

In numĕrul nostru de erĭ revenind asupra ordinului ministrului Wlassics în afacerea maghiarisărei instrucţiunei la şcólele nóstre poporale, am arătat monstruositatea lui. Acest ordin a fost adresat nu numai inspectorilor şcolarĭ, ci şi comitetelor municipale şi *autorităţilor superióre bisericescĭ*. Circulara prin care ordinul din cestiune a fost adus la cunoscinţa acestor autorităţĭ este de următorul cuprins:

„In cestiunea rigurósei esecutărĭ a articolului XVIII din 1879, care dispune învĕţarea limbei maghiare în şcólele poporale, am onóre a trimite spre luare la cunoscinţă şi autorităţilor supreme bisericescĭ circularul meu, comunicat provisor inspectorilor regescĭ de şcole, cu invitarea sĕ binevoiţĭ *a provoca pe învĕţătorii şi autorităţile şcolare aflătóre, sub cârmuirea d-vóstre, ca sĕ observe în mod conscienţios disposiţiile legei şi ordinaţiunile guverniale date în acéstă privinţă.*

„Deosebită greutate pun pe aceea, ca în tóte şcólele poporale nemaghiare fără distincţie de caracter, neştirbit sĕ se ţină orele sĕptĕmânale statorite în planul de învĕţămênt ministerial pentru *învĕţarea limbei, scrierci şi cetirei maghiare*, ca astfel sĕ se pótă ajunge scopul fixat în acel plan, adecă, ca *copiii de limbă nemaghiară sĕ-şĭ pótă însuşi limba maghiară în mĕsură, ca în acésta limbă sĕ-şĭ pótă esprima la înţeles conform împrejurărilor vieţii, gândirile lor*, mai departe *sĕ pótă ceti ungouresce fluent şi sĕ scrie corect.*

„Cu acéstă ocasiune am onóre a atrage în mod stăruitor atenţiunea onoratei autorităţĭ supreme diecesane asupra circularului oficial al predecesorului meu de sub nr. 20.301 datat în 28 Maiŭ 1885, enunţând, că nu numai din respect datorit faţă de legea sancţionată, ci şi *din interesul bine înţeles al poporaţiunei de limbă nemaghiară*, sunt hotărît ca sĕ *esecut legea de mare importanţă*, esistentă deja de 23 anĭ.

„Imĭ esprim tot-odată şi speranţa, că pe când causa nesuccesului învĕţării limbei maghiare este a-se căuta în puţina rentabilitate a posiţiei învĕţătorescĭ, legislaţia cu prevenire îmĭ pune la disposiţie, pe basa §-lui 16 al legii XXVI din 1893, suma necesară pentru completarea salarului învĕţătoresc la 800 coróne şi pentru cuincuenale.

Budapesta, 5 Iunie 1902.

***Wlassics Gyula m. p*“.**

Emigrarea Slovacilor în America.

In ḑiarul „Politik“ din Praga, un distins bărbat politic slovac dr. S. publică nisce *„Scrisorĭ din Ungaria“*, în carĭ tratézá cestiunea atât de palpitantă a emigrărilor. Reproducem şi noi în traducere numitele scrisorĭ, trimise redacţiunei nóstre de însu-şĭ autorul:

Slovacul, ḑice d-l Dr. S., are o alipire nemărginită către moşia părintéscă. Multă silinţă îşĭ dă el în lumea largă, pentru a-şĭ întreţine pe ai sĕi, şi a-se puté întórce érăşĭ la ai sĕi. Numai sub gréuă apăsare a împrejurărilor se hotăresce a-se stabili în strĕinătate. Din timpurĭ imemoriale obicĭnuiau Slovacii, parte ca colonĭ stabilĭ, parte spre a-şĭ câştiga pânea, a-se duce în ţinuturile de sud, mai fructifere, ale Ungariei. In timpul din urmă direcţia pelerinajelor s'a schimbat, departe peste Ocean, — spre America. La 1870 a fost cuprins poporul nostru de frigurile emigrării, cu deosebire cel din comitatele Zemplin, Sáros, Abauj-Torna, Ung şi Szepes, carĭ frigurĭ s'au potenţat din ce în ce, pănă a cuprins tóte straturile populaţiei nóstre.

Din tótă Ungaria au emigrat dela 1881 pănă la 1900, va sĕ ḑică în timp de 20 anĭ, prin porturile din Hamburg şi

Brema	372.979.
Prin Antwerpen, Amsterdam, Rotterdam	87.609.
Prin Genua	9.501.
Total	470.089.

de persóne spre America. In anul 1900 cifra emigranţilor din Austro-Ungaria a fost de 114.84, din carĭ se revine Ungariei suma de 54.767, conform căreia Austro-Ungaria, alăturea de Italia, a ajuns cu emigrările în fruntea tuturor statelor europene. Pe noi ne interesézá cestiunea, câţĭ din aceştĭ emigranţĭ sunt din comitatele slovăcescĭ din Ungaria de nord. In celea ce urmézá ne vom ocupa cu douĕ-spre-ḑece din ele şi anume cu acelea, în carĭ elementul slovac este mai tare representat, formând orĭ majoritatea, orĭ cel puţin jumĕtatea populaţiei. Acestea sunt comitatele Árva (Orava), Trencsén (Trenčin), Liptó (Liptov), Zólyom (Zvolen), Turóc (Tuck), Nyitra (Nitra), Sáros (Saris), Szepes (Spis), Bars (Tekov), Hont (Hont), Gömör (Gemer), Pozsony (Presporok), carĭ în anul 1900 numĕrau la olaltă 2,240.044 suflete şi pe carĭ în celea ce urmézá pentru scurţime le vom cuprinde sub numirea etnografică „Slovăcimea“.

Deputatul din camera ungară, Rol. Hegedüs, cel mai bun cunoscĕtor ungur al raporturilor de emigrare, care a studiat acéstă cestiune chiar şi în America (veḑĭ lucrarea sa respectivă în „Budapesti Szemle“ din 1899) şi Ştefan Furdek (veḑĭ volumul III din „Tovarysstvo Ruzomberok“ 1890), unul din cei mai distinşĭ bărbaţĭ ai Slovacilor din America, apreciézá numĕrul Slovacilor, carĭ trăiesc în America, în anul 1899 la circa 160.000 până la 200.000. Décă mai adăogăm şi pe emigranţii din 1899—1901, numĕrul acestor Slovacĭ se póte aprecia la un sfert de milion. Totu-şĭ cifra acésta pare a fi mai mică, decât realitatea, considerând, că numĕrul emigranţilor din Ungaria, al căror gros îl formézá Slovacii, în timp de 20 de anĭ a fost 470.000 şi considerând, că numĕrul lor s'a înmulţit şi prin nascerĭ. Cei mai mulţĭ locuiesc în statele de vest ale Americei de nord, în Newyork şi în minele Pennsylvaniei.

In tot casul aceste date ne ofer un preţios criteriu pentru stabilirea cifrei aproximative a emigrărilor din Slovăcime.

Cum-că emigrarea se recrutézá mai cu sémă din comitatele nord-ostice în preponderanţă slovăcescĭ, reiese din următórele date:

In anii 1869—1890 numĕrul bărbaţilor în etate de 21—25 ani a scăḑut în comitatul Szepes cu 14%, în Sáros cu 34%; numĕrul celor în etate de 26—30 anĭ, în Szepes cu 31%, în Sáros cu 44%, în Abauj-Torna cu 22% şi aşa mai departe. Nu e mirare, că şi numĕrul celor obligaţĭ a trage sorţĭ s'a împuţinat în mod considerabil.

In raporturile sexurilor s'a remarcat de asemenea o schimbare. Pe cât timp în ţérá se vin la 100 bărbaţĭ circa 103 femei, în 1890 în comitatul Szepes se veniau 115, Sáros 116, Abauj-Torna 115 femei la 100 bărbaţĭ. Cu acestea concurézá comitatul Trencinului cu 112 femei la 100 bărbaţĭ.

Mai este un moment, care dovedesce emigrarea enormă din aceste comitate, acest moment îl formézá banii trimişĭ acasă din America. Din cele 7,290,620 francĭ, trimişĭ în anul 1896, partea cea mai mare, adecă $6^1/_2$ milióne se vine pe teritoriul locuit de Slovacĭ al direcţiei poştei din Caşovia. Trebue sĕ mai relevăm în trécăt faptul, că numĕrul celor, ce s'au întors acasă, este fórte neînsemnat. Relativ la cele 5 comitate din nord-ost s'a constatat, că între 1880—1890 din 75.000 emigranţĭ, nu s'au întors, decât 20.000, adecă cam a patra parte.

(Va urma)

Cértă între aliaţĭ.

Cetitorii noştri cunesc declararea ministrului frances de esterne *Delcassé* cu privire la tripla alianţă. Delcassé a spus, că Francia a primit garanţii dela Italia, că acésta din urmă la nicĭ un cas şi în nicĭ o formă nu póte fi mijloc séu ajutor pentru un atac îndreptat în contra Franciei.

Indată după acésta ḑiarele din Berlin au colportat faima că Italia a pretins, înainte de reînoirea alianţei, garanţii formale de la guvernele din Berlin şi Viena în cestiunea Tripolisului şi în cestiunea balcanică.

Cercurile normative din Roma şi ḑiarele italiene declară de nebasată scirea ḑiarelor berlinese, carĭ prin colpartarea faimelor de felul acesta urmăresc scopul de a crea greutăţĭ guvernului italian faţă cu opinia publică şi statele triplei alianţe. Tripolis, ḑic numitele cercurĭ italiane, nu aparţine sferei de interese a triplei alianţe, ér cu privire la cestiunile balcanice esistă o deplină înţelegere între Austro-Ungaria şi Italia.

Tot atât de nebasată e şi presupunerea, că guvernul italian ar fi dat lămurirĭ lui Delcassé privitor la esenţa triplei alianţe şi că avizul ce l'a trimis Prinetti lui Delcassé, ar fi în contradicţie cu scopul alianţei. Décă presupunerea acésta ar fi întemeiată, atuncĭ guvernul italian ar fi comis pĕcatul nelealităţii nu numai faţă de puterile din tripla alianţă, ci şi faţă cu Francia. Cel ce va face o paralelă între declaraţiile lui Delcassé şi între acele pe carĭ le-a făcut Prinetti în Maiŭ, a. c., va afla îndată absurditatea acestei suspiţionărĭ. Delcassé a ḑis, că din lămuririle ce le-a primit din Roma şi-a câştigat convingerea, că politica triplei alianţe şi in deosebĭ a Itailei, nicĭ mijlocit, nicĭ nemijlocit nu póte fi periculósă pentru Francia şi că Italia nicĭ odată nu va servi ca mijloc de atac în contra Franciei. Idea acésta a variat'o şi Prinetti în 23 Maiŭ când a ḑis, că tripla alianţă rĕmâne ceea-ce a fost: bastionul cel mai puternic al păcii, şi că ea nu impune Italiei nicĭ un obligament prin care s'ar amenința direct séu indirect siguranţa Franciei. Cuvintele acestea le-a ḑis Prinetti, referindu-se la Bülow şi Goluchowski.

După tóte acestea guvernul italian nu-şĭ póte suprima mirarea asupra faptului, că din declaraţiile amintite se trag în Austro-Ungaria conclusiunĭ cu totul de altă nntură, decât în Maiŭ, ba se crede în monarchie, că guvernul din Roma ar fi capabil de lucrurĭ necinstite.

Cérta acésta ḑiaristică e ominósă acum după reînoirea alianţei şi în ajunul călĕtoriei Regelui Victor Emanuel la Petersburg. In casul cel mai bun, ea denotă óre-care animositate, ca sĕ nu ḑicem rĕcélă, între cei trei aliaţĭ. Décă vom adauga la acésta şi faptul, că pressa francesă celebrézá deja de pe acum visita lui Victor Emanuel în Rusia, visită despre care foile parisiene ḑic, că e o dovadă indirectă de lealitatea sentimentelor de amiciţie pe carĭ Italia le manifestézá republicei francese, — uşor se póte esplica, de ce la Berlin mai ales au făcut sânge atât de rĕu declarările lui Delcassé, că Italia nu va puté fi câştigată nicĭ-odată pentru ideia unei politice ostile Franciei.

Jubileul regimentulului din Cluşiŭ.

(Corespondenţă part. a „Gaz. Trans.“)

Cluşiŭ, 8 Iulie 1902.

La serbările jubilare ale regimentului de infanterie Nr. 51 a sosit încă de Lunĭ la Cluşiŭ FZM Emil *Probst*, comandantul corpului XII. din Sibiiu, care este în acelaşĭ timp proprietarul regimentului.

Astăḑĭ dimineţă a sosit şi Ilie *Lujerdeanu*, eroul veteran, care s'a distins în mod estra-ordinar la ocupaţia Bosniei, pentru care a fost decorat *cu medalia cea mare de aur.* La gară au eşit spre întêmpinarea lui Lujerdeanu, *trei ofiţerĭ îmbrăcaţĭ în paradă.*

Pentru ḑilele de 8 şi 9 Iulie s'a suspendat doliul ordonat în memoria regelui Saxoniei. Mâne, Miercurĭ, va fi sfinţirea steagului, spre care care scop a sosit episcopul *Majlath* din Alba-Iulia, care fù primit de clerul romano-catolic şi de o deputaţie a ofiţerilor. Aşa se vede, că au revenit érăşĭ la prima disposiţie, ca steagul sĕ fie sfinţit de episcopul Majlath, pe când într'un timp se publicase, că actul sfinţirei îl va sĕvêrşi preotul militar *D. Pop.*

Erĭ a fost prând comun la popota ofiţerilor, la care a luat parte şi generalul Probst. Se observă în oraş mulţĭ ofiţerĭ strĕinĭ, carĭ odinióră au servit în regiment.

Astăḑĭ séra la órele 8 va fi conduct cu torţe şi musică în faţa locuinţei generalului Probst, a generalului Mörk a episcopului Majlath, fispanului şi primarului. Cetăţuia va fi feeric luminată. Douĕ musicĭ militare vor cânta. Mâne, Mercurĭ, va fi liturghie de câmp celebrată de episcopul Majlath şi sfinţirea stégului. Regimentul va ospĕta pe sergenţii-majorĭ şi pe soldaţii decoraţĭ. Banchetul oficial va avé loc mâne, Miercurĭ, în sala hotelului „Newyork“. Toastele vor fi stenografate.

Ce zăbavă peste vreme te ţine calea [cerésca
De îngânĭ cu migăele armonia îngerésca?
Décă eştĭ planită nouă, şi nu ţĭ tovărăşie
Colindând pe lângă sóre în sistema ce [se scie,
La depărtarea căḑută te întórce pe o [cale,
Şi nu eşi nebunesce pe hotarul sferei [tale.
Cutezător mai aprópe, vei fi ars de multă [pară
Vei sĕ degerĭ dimprotivă, de te vei de- [părta éră.
Étă Aurora vine cu vestminte luminate
Alungând spaimele nopţii peste clime [depărtate;
Éră stéua Afroditei vĕrsând rouă şi rĕ- [córe
Deschide cu-asale raze porţile sfântului [sóre.
Era, nuş'-ce, sĕ mai ḑică şi d'abia numa ['ncepură,
Când un nor venind cu ploae îi spălă [vorba din gură.“

Delarotă.

Astădĭ după amiadĭ la órele 3 soldaţiĭ au avut şi eĭ sĕrbătóre în curtea casarmeĭ. S'au esecutat dansurĭ românescĭ şi s'a cântat românesce. Mâne séră va fi petrecere cu dans pe cetăţuie.

Diarul „Ellenzék" anunţă sosirea eroului veteran, decorat cu medalia de aur, *fără sĕ-i amintéscă numele*, ca sĕ nu fie silit a spune, că-i Român şi că îl chiamă **Ilie Lujerdeanu**. Ĕtă textual, ce scrie „Ellenzék":

„*Veteranul regimentuluĭ*. Astădĭ diminéţă a sosit un erou veteran al regimentului, proprietar al mareĭ medaliĭ de aur, care şi-a dobêndit cea maĭ mare distincţie, ce o póte obţine un grad inferior, prin eroismul sĕu manifestat la ocupaţiunea Bosnieĭ. La sosirea luĭ au eşit spre întêmpinare treĭ ofiţerĭ în paradă."

De altminterĭ „E—k" este cuprins de o melancolie mare din incidentul acestuĭ jubileu:

„La alte naţiunĭ, dice „E—k", cu asemenea prilegiurĭ poporul şi armata se contopesce în una. Pe noĭ militariĭ nu ne-au deprins cu ideea, că sunt sânge din sângele nostru, nu ne-au deprins cu ideea, că ne iubesc şi că sufletul lor este înrudit cu al nostru. *Nu-i audim vorbind, rugându-se luĭ Dumnedeu şi comandând în limba nóstră. nu-i vedem jurând pe constituţia nóstră. Noĭ, vaĭ, suntem streinĭ uniĭ pentru alţiĭ şi cu durere trebue sĕ privim cum pe steagul, ce se va sfinţi, emblema Ungarieĭ este pusă alăturea cu emblemele provinciilor.* Mâne va fi paradă mare militară, va cânta musica, vor bubui tunurile, va rĕsuna „Gotterhalte". Noĭ, Ungurii, însĕ vom admira numaĭ din depărtare strălucitórea serbare militară, pentru-că acolo n'avem ce căuta"....

G....

„Pusztulunk, veszünk"...

Aşa esclamă cu „patriotică" durere „Egyetértés" dela 8 Iulie într'un articol, vorbind despre emmigrărĭ. Se pustiesce şi se prăpădesce „naţiunea"! Cum nu, când într'o singură lună, în Maiŭ, au emigrat nu maĭ puţin de 14,000 nenorociţĭ din Ungaria în America, România şi prin alte colţurĭ ale lumiĭ.

Archişoviniştiĭ dela „E-s" scriu acestea tocmaĭ pe când în Budapesta s'a inaugurat un stég tricolor maghiar, cu destinaţia de a se trimite Ungurilor emigraţĭ în America. In globul aceluĭ stég au pus ţĕrină luată din locurĭ memorabile: Pusztaszer, Muncaciu, Buda, Mohaciu, Vişegrad, Isaszeg... Stégul va fi dus — dice aceeaşĭ fóie — de-o strălucită deputaţie peste ocean, s'au rostit discursurĭ frumóse la serbarea de inaugurare a stégului (Rakosi a vorbit despre crearea a 30 milióne Maghiarĭ — Culeg.) şi bărbaţĭ distinşĭ au bătut ţinte în stég.

Ce folos însĕ, va dice orĭ ce om serios cugetător, ce folos de stégurĭ, când într'o singură lună îşĭ părăsesc vetrele străbune 14.000 de cetăţenĭ!

De sigur, că toţĭ aceştĭ individĭ nenorociţĭ n'au luat lumea 'n cap de binele ce l'ar avé în patria lor. Au plecat cu inimile amărîte şi cu sufletul întristat de nesfîrşitele miseriĭ, ce le întîmpină la tot pasul. N'au maĭ putut găsi aicĭ alinarea suferinţelor; în loc de ocrotire au întîmpinat tratare maşteră, în loc de mângâere hulă şi ocară.

Unde ar puté sĕ găsescă politica stăpânitorilor diliĭ un teren maĭ bogat de emulaţie în fapte nobile şi umane, decâ nu în uşurarea sorţiĭ poporuluĭ nemiluit? De ce miniştriĭ şi gazetariĭ şoviniştĭ n'au preocupaţiĭ maĭ bune, decât iscodirea de planurĭ, legĭ şi ordonanţe de *maghiarisare*? Cum cred eĭ, că vor realisa absurditatea absurdităţilor: idea „statuluĭ naţional maghiar unitar", când înşişĭ ţipă şi se vaetă, că poporul băştinaş ia lumea în cap şi se duce, se duce în pământ strĕin, ér pe urmele luĭ se strecóră în ţĕră aceĭ „cavalerĭ de industrie", perciunaţĭ şi încaftanaţĭ, carĭ uscă şi érba pe unde-şĭ pun piciorul? Sĕu dóră aceştia sunt elementul cu care Banffy şi soţiĭ voesc sĕ clădéscă „statul naţional maghiar unitar?"

Nu stég maghiar pentru emigraţiĭ din America, ci stégul dreptăţiĭ, legalităţiĭ, stégul egaleĭ îndreptăţirĭ a tuturor cetăţenilor patrieĭ fără deosebire de naţionalitate ar trebui sĕ-l înalţe şoviniştiĭ ungurĭ. Ajutor pentru toţĭ în mod egal, respectarea limbiĭ şi naţionalităţiĭ fie-căruia ar trebui sĕ formeze scopul suprem al guvernauţilor, — şi atuncĭ ţéra va fi tare şi fericită şi nimenĭ n'ar maĭ părăsi-o. Atuncĭ nu s'ar maĭ scrie nicĭ în foile maghiare: „*pusztulunk, veszünk*"...

SCIRILE DILEI.

— 26 Iunie.

Stărĭ deplorabile în Sătmar. Foile unguresci, între carĭ maĭ ales „Magyarország" s'a ocupat mult de stările administrative deplorabile din comitatul Sătmaruluĭ. Nu maĭ puţin decât *178 de cercetărĭ disciplinare* s'au deschis contra funcţionarilor dela administraţie pentru negligearea oficiuluĭ, abusurĭ de putere şi alte nelegiuirĭ. Contra vice-spanuluĭ *Nagy* Lászlo s'au pornit nouĕ cercetărĭ disciplinare, contra unuĭ fisolgăbirău 11 şi contra protonotaruluĭ 4 etc. Sub cercetare au fost puşĭ maĭ toţĭ solgăbiréĭi, notariĭ şi primariĭ. — Minunată administraţie! Şi tot se maĭ miră foile unguresci, că poporul în nemulţumirea s'a îşĭ ia bâta şi straiţa şi plécă unde vede cu doĭ ochĭ. Comitatul Sătmariu e locuit în mare parte de Românĭ.

Mişcarea studenţimiĭ române. Foile şoviniste din Budapesta dau éraşĭ năvală asupra tinerimeĭ universitare române. Calărind pe scirea, că studenţiĭ românĭ din Viena, Budapesta şi Clujiŭ vor trimite o delegaţie la Bucurescĭ, pentru-ca sĕ se înţelégă cu tinerii bucurescenĭ asupra atitudineĭ lor în congresul din Budapesta, numitele foĭ fac şi din acéstă cap de acusaţie la adresa tinerimeĭ nóstre, pe care o numesc „antipatriotică" şi „antimaghiară". — Dĕr Ludwig şi alţiĭ ai lor n'au cutrierat tóte universităţile, ca sĕ câştige aderenţĭ în congresul din Septemvrie pentru ideia grupăriĭ după state? Şi cine i-a condamnat pentru acéstă? Şoviniştiĭ noştri sunt nervoşĭ de câte-orĭ aud ceva ce nu le place, şi se tem şi de mişcarea frunzeĭ, — semn, că conscienţa nu li-e tocmaĭ curată.

Pentru masa studenţilor din Blaşiŭ. Ca rescumpĕrare a felicitărilor din incidentul dileĭ sale onomastice, d-l *Petru Pop* jude la tribunalul reg. din Braşov, a dat *30 coróne* pentru masa studenţilor din Blaşiŭ.

Supĕrarea Croaţilor pe Banffy. O telegramă din Agram (Croaţia) anunţă, că a fost mare gălăgie în consiliul comunal de acolo din causa cunoscutelor articole ale fostuluĭ prim-ministru ungar Banffy, prin carĭ cere maghiarisarea tuturor Croaţilor. S'a propus ca Banffy sĕ fie declarat ca scos din cetăţenia de onóre, ce i-s'a acordat, însĕ propunerea a fost respinsă.

„România Jună" din Viena şi-a constituit noul comite astfel: Preşedinte: Gavril *Barbu*, cand. ing. Vice-preşedinte: Alexandru *Sbiera*, cand. forest. Secretar I: Iuliu *Moldovan* stud. med. Secretar II: Theodosiu *Iliuţ*, stud. forest. Cassar: Iuliu *Posner* stud. ing. Controlor: Teodor *Vicol* stud. forest. Bibliotecar: Mihaiŭ *Dobrovolschi* stud. forest. Econom: George *Cosma* stud. ing.

Deputatul sas Henric Schwicker, ales în cercul Cristianuluĭ (comit. Sibiiu) a încetat din viéţă. Schwicker s'a născut la 1839 într'o comună din comitatul Timiş, a fost profesor la un gimnasiu din Budapesta, la 1888 a fost ales deputat dietal cu program liberal. Pe terenul literar a lucrat timp de 30 de anĭ, ocupându-se maĭ ales cu istoria, geografia şi statistica. In timpul din urmă era afară de partide.

Călĕtoria regeluĭ Italieĭ. „*Popolo Romano*" din Roma spune, că regele *Victor Emanuel III*, însoţit de ministrul de esterne *Prinetti*, va pleca Vinerĭ din Ranonigi şi Sâmbătă séra va sosi la graniţa ruséscă, unde va fi întêmpinat de marele duce *Wladimir* şi de ofiţerĭ superiorĭ. La Peterhof va sosi Dumineca diminéţa. Tot Duminecă se va da în onórea luĭ un prând de gală în palatul din Peterhof.

Iubileul Papeĭ. Din *Roma* se vestesce, că din incidentul jubileuluĭ Papeĭ 1500 de ómenĭ sĕracĭ au fost ospĕtaţĭ Duminecă în Vatican. La acest ospĕţ unic în felul sĕu au asistat numĕroşĭ cardinalĭ.

Concertul dómneĭ d'Asty. Pentru concertul de Duminecă al dómneĭ d'Asty, biletele se pot căpĕta la libräria *Hiemesch*. Mâne vom publica programul.

Cutremure de pămênt. Diarul „N. Fr. Presse" află din Salonic, că au fost acolo 30 de sguduiturĭ de cutremure de pămênt, dintre carĭ 8 fórte tarĭ. A treia parte din populaţie a fugit la loc deschis unde s'au întins corturĭ. Tóte fabricile şi prăvăliile s'au închis.—O depeşă din Constantinopol spune, că la Zelinova, aprópe de Serres, contină cutremurele de pămênt. Panica sporesce. Sunt patru morţĭ.

Ţarul Nicolae şi viitorul prinţ al Italieĭ. După cum se telegrafézá din Roma, Regele Victor Emanuel, cu ocasia visiteĭ sale la Petersburg, va conferi Ţaruluĭ Nicolae colanul ordinuluĭ „*Annunziata*", cea maĭ înaltă decoraţie italiană. La întórcerea regeluĭ se va anunţa în mod oficial starea interesantă a regineĭ Elena. Ţarul Nicolae va merge la Roma, ca sĕ ţină în braţe, la botez, pe noul principe al caseĭ de Savoia. Se calculézá că nascerea va avé loc în Noemvrie.

Atrocităţile americane în Filipine. Din Manila se anunţă, că în cursul procesuluĭ unuĭ cap de rebelĭ, s'au făcut destăinuirĭ de o gravitate esecpţională. S'au constatat atrocităţile de carĭ s'au făcut vinovaţĭ funcţionariĭ americanĭ pentru a stórce mărturisirĭ dela ceĭ arestaţĭ. E vorba sĕ se facă o interpelare în congresul din Washington.

Mĕsurĭ radicale în Rusia. Se scrie din Petersburg: Directorul de poliţie de aicĭ, generallieutenant Kleigels a luat mĕsurĭ rigurose contra jidovilor şi toţĭ aceĭ jidovĭ, carĭ n'au domiciliul lor stabil în Petersburg au fost espulsaţĭ fără milă. Tot oraşul a fost perchisiţionat de patrule şi toţĭ aceĭ jidovĭ, carĭ nu s'au putut legitima cu documente, că au dreptul domiciliuluĭ în Petersburg, au fost escortaţĭ din capitala Rusieĭ, ér persónele, carĭ i-au găzduit, au fost condamnaţĭ pe cale poliţienéscă la arest riguros. Se vede, că jidoviĭ éraşĭ au fost prinşĭ cu ocaua mică.

O petrecere de vară se va arangia Duminecă în 13 Iulie s. n. a. c. în şcóla din Varviz, în favorul înfrumseţăreĭ bisericeĭ, ce se va înfiinţa. Preţul întrăreĭ de persónă 1 cor. 60 banĭ, de familie 3 cor. Ofertele marinimóse se vor cuita prin diare. Inceputul la 8 óre séra.

Literatură.

Observărĭ critice la opul „Metropolia Românilor ortodocşĭ din Ungaria şi Transilvania" şi „Observărĭ la „Rĕspunsul" preacuvioşieĭ sale d-luĭ archimandrit Dr. Ilarion Puşcariu". — De Dr. Petru *Ionescu*, profesor. Editura autoruluĭ. Caransebeş 1901. — Tiparul tipografieĭ diecesane. O broşură de 48 paginĭ 8⁰. Preţul ?

In editura librărieĭ centrale *Stănciulescu & Georgescu* în Ploiescĭ (tipografia „Lumina") au apărut **Nuvele** alese, scrise de celebrii: Bret-Harte, Em. Zola. Alph. Daudet, Fr. Coppée, Gogol, Banville, Maupassant şi Maizeroy şi traduse de d-l *B. Marian*, diarist în Bucurescĭ. Volumul tipar şi hârtie elegantă, de 145 paginĭ, e numaĭ 1 Leu. Acéstă interesantă culegere de novele va ofere cetitorului o plăcută distracţie.

ULTIME SCIRI.

Roma, 8 Iulie. Imprejurarea, că Regele Victor Emanuel nu va visita şi pe monarchul Francisc Iosif, se comentézá aicĭ în sensul, că tripla alianţă s'a reînoit în contra voinţeĭ Italieĭ. Cercurile oficiale din Roma şi Viena sunt convinse însĕ, că în curênd se vor regula raporturile dintre curtea italiană şi cea austriacă.

Diverse.

Sinuciderile în Prusia. O statistică oficială, ce s'a publicat acum la Berlin, arată că anul trecut 6660 persóne, dintre carĭ 5257 bărbaţĭ şi 1403 femeĭ, s'au sinucis în Prusia, cifră enormă.

Forma de sinucidere preferată în Prusia de ambele sexe e spânzurarea, căcĭ 3849 inşĭ s'au spânzurat; vine apoi înecarea: 1243 disperaţĭ s'au înecat, dintre carĭ 522 femeĭ, 832 prusienĭ au preferat mórtea prin revolver, puţin întrebuinţat de femeĭ, dintre carĭ numaĭ 32 şi-au sburat creeriĭ.

Vine apoi otrava: 148 bărbaţĭ s'au otrăvit şi 81 femeĭ. Şi-au tăiat gâtul: 39 bărbaţĭ şi 22 femeĭ; aruncarea de pe monumente publice a fost chipul de sinucidere adoptat de 72 bărbaţĭ şi 52 femeĭ. 43 bărbaţĭ şi femeĭ au adoptat blânda formă a morţiĭ orientale: şi-au tăiat vinele în băile lor, póte sub înriurirea cetireĭ sfîrşituluĭ luĭ Petrone în romanul „Quo Vadis".

Fórte puţinĭ şi-au ales mórtea prin asfixie (mangal de cărbunĭ) ca în Franţa. In schimb 2 prusienĭ şi-au spintecat pântecile... după moda chinezéscă.

Maĭ sunt alţiĭ, carĭ s'au aruncat pe şinele trenuluĭ etc.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureşianu.***
Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

Dela „Tipografia A. Mureşianu" din Braşov, se pot procura următórele cărţi:

(La cărţile aicĭ înşirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arĕtat, încă 25 banĭ pentru recomandaţie.)

Cărţĭ de rugăciunĭ şi predicĭ.

Anghira Mântuirei, cărticică de rugăciunĭ şi de cântărĭ pentru mângăerea sufletéscă *Ediţ. IV. corectată.* Gherla. Preţul unui es. în păreţĭ tarĭ coloraţĭ 70 banĭ. (+ 10 b. porto.)

Mărgăritarul Sufletului, carte de rugăciunĭ şi cântărĭ, întocmită pentru tóte trebuinţele vieţii. *Ediţiunea IV.* Gherla. Conţine peste 343 pag. Legată costă 1 cor. (+ 10 b. porto).

Micul mărgăritar sufletesc, cărticică de rugăciunĭ şi cântărĭ, întocmită mai ales pentru copiiĭ mai mărişorĭ. Legată costă 44 banĭ (+ 5 b. porto).

Carte de rugăciunĭ, cererĭ şi laude întru onórea Preacuratei Fecióre Maria pentru folosul şi mângăiarea sufletelor. Preţul legat 40 banĭ (+ 5 b. porto).

Cuvêntărĭ bisericescĭ scrise de Ioan Papiu Tom. III Preţ. 3 cor. pl. 20 b.

Cuvêntărĭ bisericescĭ de *Ioan Papiu*: tomul I, III şi IV cuprinde cuvêntărĭ bisericescĭ acomodate pentru orĭ-ce timp; şi pentru tóte sĕrbătorile de peste an. Pe lângă predicĭ, se mai află în text câte-o instructivă notiţă istorică privitóre la însemnătatea diferitelor sĕrbătorĭ. Fiă-care tom separat costă 3 cor. (pl. 10 b. porto)

Predicĭ pe tóte Duminecile şi sĕrbătorile de peste an, Vol. I. de *Em Elefterescu*, cunoscut atât de bine în cercurile românescĭ din numĕrósele sale scrierĭ. Are 250 pag. Preţul cor. 3 (+ 20 b. por.)

Predicĭ pentru Duminecile de peste an, compuse după catechismul lui Decharbe, de *V. Christe*. Conţine predicĭ dela Dumineca XI după Rosalii pănă la Dumineca Vameşului. Preţul cor. 1.60 (prin postă cor. 1.70.)

Cuvêntărĭ funebrali şi iertaţiuni pentru diferite cause de mórte, de Ioan Papiu Preţ. 3 cor. pl. 30 b.

Cuvêntărĭ bisericesci pre serbătorile de preste an scrise de Ioan Papiu. Preţ. 3 cor. pl. 30 b. porto.

Cuvêntărĭ funebrale şi iertăciunĭ pentru diferite casurĭ de mórte, întocmite de *Ioan Papiu*. Conţin vre-o 400 pag. Preţul 3 coróne (+ 20 b. porto.)

Mama sfântului Augustin de Emil Bougaud, traducere de Salba. Editura d-lui prof. Dr. E. *Dăianu*. Tipografia archidiecesană din Blaşiŭ. Cartea are 31 cóle de tipar (500 paginĭ) şi este fructul ostenelelor unor laborioşĭ studenţĭ în teologie dela universitatea din Budapesta Cuvêntul „Salba" ne reamintesce societatea literară cu acelaşĭ nume a teologilor din seminarul desfiinţat „S-ta Barbara" din Viena. căreĭ societăţĭ îĭ mulţumim publicarea Fabiolei şi a unei părţĭ din catechismul cel mare al lui Deharbe. Traducĕtorii ne ofer o lectură edificătóre în stil îngrijit, tiparul curat, hârtia bună. Preţul unui esemplar legat elegant în pânză este 4 coróne (+ 30 b porto) Un esemplar broşat 3 coróne (+ 30 b. porto).

Cursul la bursa din Viena.

Din 8 Iulie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	121.15
Renta de coróne ung. 4%	97.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	119.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	119.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.70
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Impr. ung. cu premii	206.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	162.—
Renta de argint austr.	101.70
Renta de hârtie austr.	101.65
Renta de aur austr.	120.90
Losurĭ din 1860.	153.65
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15 96
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	698.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	669.50
Napoleondorĭ	19.07
Mărcĭ imperiale germane	117.25
London vista	240.02½
Paris vista	95.42
Rente austr. 4% de coróne	99.75
Note italiene	94.05

Cursul pieţei Braşov.

Din 9 Iulie n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	18.90	Vênd.	18.94
Argint român.	„	18.80	„	18.88
Napoleond'orĭ.	„	19.04	„	19.07
Galbenĭ	„	11.20	„	10.30
Ruble Rusescĭ	„	2.54	„	—.—
Mărcĭ germane	„	117.25	„	—.—
Lire turcescĭ	„	21.40	„	21.50
Scris .fonc. Albina 5%		101.—	„	102.—

Sz. 4107—1902
tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy a magurai gör. kel. egyház végrehajtatónak Bancsilla N. Joan végrehajtást szenvedő elleni 150 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. járásbiróság) területén levő s az alsómoecsi 142 sz. tljkvben foglalt 5606, 5607, 5608, 5609 5616, 5617, 5618, 5619, 5620, 5621, 5622, 5623, 5624, hrsz- egy tlkvi testet képező ingatlanra 638 koronában az 5632, 5633 hrsz. szintén egy tlkvi testet képező ingatlanra 63 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban az árv elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanokat **1902 évi julius hó 23-ik napján délelőtt 9 órakor** az alsómoecs község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelőlt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassó, 1902 évi április hó 27-ik napján.

A. kir. törvényszék, mint tlkönyvi hatóság. 1—1.(588)

Sz. 4192—1902.
tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi hogy a „Furnica" takarék pénztár végrehajtatónak Bursáni Zsofia férj. Arsu Juonné végrehajtás szenvedő elleni 298 kor. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén fekvő, a reusori 70 számu tjkönvi

1021	hrsz.	egész	ingtlra	123 kor.,	2496	hrsz.	egész	ingtlra	24	kor.
1335/2	„	„	„	31 „	2528	„	„	„	28	„
1344	„	„	„	26 „	2726	„	„	„	29	„
1571	„	„	„	40 „	2922	„	„	„	20	„
1489	„	„	„	20 „	2985	„	„	„	14	„
1562	„	„	„	13 „	3057	„	„	„	17	„
1996	„	„	„	69 „	3304	„	„	„	36	„
2000	„	„	„	47 „	2426	„	„	„	22	„
2381, 2382	„	„	„	138 „						

koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést. elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1902 évi Julius hó 26-ik napján délelőtt 9 órakor** Reusor községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelőlt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi április hó 25-ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság. 590.1—1

A V I S.

Prenumeraţiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face şi reinoi ori şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-careĭ lunĭ.

Domnii abonaţĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit şi sĕ arate şi posta ultimă. **Administraţ. „Gaz. Trans".**

ANUNCIURI
(inserţiuni şi reclame)

sunt a se adresa subscriseĭ administraţiunĭ. In casul publicării unuĭ anunciu maĭ mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face maĭ de multe-orĭ.

Administr. „Gazetei Trans."